

Advies

Voorontwerp decreet lokaal sociaal beleid

Brussel, 10 april 2017

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid
Adviesvrager: Jo Vandeurzen - Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Ontvangst adviesvraag: 13 maart 2017
Adviestermijn: 30 dagen
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)
Goedkeuring raad: 10 april 2017

Contactpersoon: Kristel Bogaerts - kbogaerts@serv.be

De heer Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Ellipsgebouw
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL

contactpersoon

Kristel Bogaerts
kbogaerts@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20170410_decreet_lokaal_sociaal_beleid_kb

Brussel

10 april 2017

Voorontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid

Mijnheer de minister

Lokale besturen zijn de best geplaatste overheid om de lokale sociale noden te detecteren en aan te pakken. Dit voorontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid geeft aan de lokale besturen een kader om hen in die functie meer slagkracht te geven.

Voor de SERV moet dat lokaal sociaal beleid sterk, breed, gedragen en divers zijn.

In zijn advies formuleert de SERV daarom een aantal randvoorwaarden die de lokale besturen kunnen helpen deze ambitieuze doelstelling te realiseren.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

Inhoud

Inhoud	4
Krachtlijnen	5
Advies	6
1 Situering	6
2 Een pleidooi voor een versterkt lokaal sociaal beleid	6
3 Een goede afstemming met verdere en andere regelgeving(sprocessen) is vereist	7
4 Gedragen sociale doelstellingen als startpunt	7
5 Garanderen van brede grondrechten is noodzakelijk	8
6 Een coherent en laagdrempelig aanbod uitbouwen	9
7 Een participatieve regierol voor de lokale besturen	10
8 Lokale besturen een diversiteitsbril aanmeten	11
9 Enkele punctuele opmerkingen	12

Krachtlijnen

- ▀ Lokale besturen zijn de best geplaatste overheid om de lokale sociale noden te detecteren en aan te pakken. Om tot een sterk lokaal sociaal beleid te komen is er bestuurskracht en expertise van de lokale besturen nodig en daar moet actief aan gewerkt worden. Niet alleen de lokale besturen zelf hebben daarin een rol, maar ook de centrale overheid. (Boven)lokaal georganiseerde actoren en organisaties kunnen ook zeker een belangrijke bijdrage leveren vanuit hun sterke verbondenheid met de burger.
- ▀ Het verdient aanbeveling verschillende lopende regelgevingsprocessen goed op elkaar af te stemmen en zo nodig tijdig bij te sturen. De hervormingen in het kader van het decreet lokaal bestuur zullen in het bijzonder de vormgeving van het lokaal sociaal beleid beïnvloeden.
- ▀ Het is belangrijk dat de lokale besturen voor hun analyse van lokale behoeften, voor het stellen van lokale sociale doelstellingen en voor de concrete uitwerking van het aanbod een draagvlak zoeken én vinden bij hun burgers enerzijds en bij (lokale en bovenlokale) actoren en aanbieders anderzijds.
- ▀ Het lokaal sociaal beleid moet de burger/klant/zorgvrager centraal zetten en daarom vol inzetten op een positieve en brede invulling van grondrechten, over verschillende beleidsdomeinen heen. Dat vraagt niet alleen om verbindingen tussen de beleidsdomeinen maar ook om afstemming tussen beleidsniveaus. De lokale besturen moeten tegelijk hun autonomie blijven uitspelen om lokaal de nodige beleidsaccenten te leggen op een manier die de grondrechten van de burgers helpt realiseren.
- ▀ Een coherent en laagdrempelig aanbod wordt uitgebouwd in partnerschap met lokale en bovenlokale actoren. Via het concept van vermaatschappelijking van de zorg moet er gewerkt worden aan de complementariteit en wisselwerking tussen informele en formele zorg.
- ▀ Een rolscheiding tussen regisseur en actor inzake lokaal sociaal beleid moet evolueren in de richting van een participatief regiemodel op basis van corporate governance-principes.
- ▀ Een breed en gedragen lokaal sociaal beleid impliceert een volgehouden focus op een diverse waaier aan doelgroepen. Dat start bij de bepaling van relevante doelgroepen (breed en heterogeen) maar gaat ook verder via het realiseren van de betrokkenheid en steun van die groepen, de uitbouw van een divers en laagdrempelig aanbod én de communicatie van het aanbod naar de betrokkenen toe. Een permanente diversiteitsbril dus.
- ▀ Er is nog duidelijkheid nodig over de verhouding tussen het Sociaal huis, het geïntegreerd breed onthaal en de huizen van het kind.

Advies

1 Situering

De Vlaamse regering zoekt met het decreet betreffende het lokaal sociaal beleid een manier om de toegang tot sociale grondrechten op lokaal niveau maximaal te faciliteren.

Het voorgestelde decreet bevestigt de regierol van de lokale besturen in het lokaal sociaal beleid op strategisch, tactisch en operationeel niveau.

De SERV adviseert over dit voorontwerp van decreet in hoofdzaak vanuit twee invalshoeken : het belang van een sterk lokaal beleid in combinatie met uitgangspunten voor het voeren van een sociaal beleid.

2 Een pleidooi voor een versterkt lokaal sociaal beleid

Door het geïntegreerde kader rond lokaal sociaal beleid wordt de verantwoordelijkheid voor het waarborgen van grondrechten eenduidig toegewezen aan de lokale besturen.

De SERV vindt het positief dat het voorontwerp van decreet over het lokaal sociaal beleid voluit gaat voor de toepassing van het subsidiariteitsprincipe. Lokale besturen vormen vaak de eerste en de dichtste overheid voor de burgers, bedrijven, organisaties en verenigingen en zijn de best geplaatste overheid om de lokale sociale noden te detecteren en aan te pakken. Om tot een sterk lokaal sociaal beleid te komen is er bestuurskracht en expertise van de lokale besturen nodig en daar moet actief aan gewerkt worden. Niet alleen de lokale besturen zelf hebben daarin een rol, maar ook de centrale overheid. (Boven)lokaal georganiseerde actoren en organisaties kunnen ook zeker een bijdrage leveren.

Om tot een sterk lokaal sociaal beleid te komen is het essentieel dat de lokale besturen over voldoende bestuurskracht en expertise beschikken. Dat is nu niet overal gerealiseerd. De lokale besturen verschillen onderling sterk in hun mogelijkheden om een relevant lokaal sociaal beleid te voeren. Het gaat onder andere om verschillen in inhoudelijke en praktische expertise van de lokale beleidsmakers en hun administratie, de financiële draagkracht van het bestuur, de omvang en samenstelling van hun bevolking (in combinatie met hun noden), het bestaan van relevante lokale en bovenlokale samenwerkingsverbanden en de aan- of afwezigheid van lokale en bovenlokale initiatieven of organisaties. Deze factoren bepalen samen wat de bestuurskracht van de lokale overheid is inzake het lokaal sociaal beleid en in welke mate ze de grondrechten en een menswaardig bestaan van hun burgers ook effectief kunnen (helpen) garanderen en realiseren .

De SERV vraagt nadrukkelijk om actief te werken aan de bestuurskracht en de expertise van de lokale besturen. Dat moet op 2 niveaus gebeuren.

- ▀ De lokale besturen moeten voldoende inhoudelijk en financieel ondersteund worden vanuit de centrale overheid om in deze waarborgen te kunnen voorzien. Die ondersteuning kan bestaan uit beschikbaar stellen van gedetailleerd en recent cijfermateriaal, een onderbouwde centrale programmatie en erkenning, coherente sectorale regelgeving, good practices over een goed lokaal instrumentarium, projectsubsidies ...

- De lokale besturen kunnen hier zelf aan werken door (meer) samen te gaan werken met andere lokale besturen, na te denken op het niveau van zorgregio's en door de expertise van bovenlokale actoren en organisaties optimaal te benutten

3 Een goede afstemming met verdere en andere regelgeving(sprocessen) is vereist

Het verdient aanbeveling verschillende lopende regelgevingsprocessen goed op elkaar af te stemmen en zo nodig tijdig bij te sturen. De hervormingen in het kader van het decreet lokaal bestuur in het bijzonder zullen de vormgeving van het lokaal sociaal beleid beïnvloeden.

De voorliggende tekst is een kaderdecreet. De latere inhoudelijke invulling ervan (in uitvoeringsbesluiten en sectorale bepalingen) en de ondersteuning die aan de lokale besturen wordt geboden in het kader van dit decreet zullen de kritische succesfactoren worden voor het slagen van deze versterkte rol van de lokale overheden. In dit advies wil de SERV daarom vooral de randvoorwaarden onder de aandacht brengen die volgens de raad nodig zijn om de brede uitgangspunten en doelstellingen van dit kaderdecreet te realiseren.

De raad wijst er op dat samen met dit decreet ook op andere gerelateerde domeinen belangrijke transformaties of reorganisaties (zullen) lopen zoals bijvoorbeeld in de organisatie van de lokale besturen, de eerstelijnszorg, geïntegreerd breed onthaal, het vrijwilligersbeleid, mantelzorg ... Het verdient aanbeveling al deze processen goed op elkaar af te stemmen en zo nodig tijdig bij te sturen.

Het decreet lokaal bestuur neemt in dit verhaal een bijzondere rol in en kan niet los gezien worden van het decreet lokaal sociaal beleid. Het decreet lokaal bestuur regelt de structuren, waar het decreet lokaal sociaal beleid eerder een inhoudelijk kader schept voor het sociaal beleid op lokaal niveau. De SERV verwijst naar zijn advies over het voorontwerp van decreet betreffende het lokaal bestuur¹. Dat advies is immers complementair vanuit dezelfde twee invalshoeken: het belang van een sterk (i) lokaal (ii) sociaal beleid. Vanuit de optiek van efficiëntie, effectiviteit en kwaliteit van de overheid die vervat zit in het pact 2020² kan de SERV zich scharen achter de introductie van een coherent koepeldecreet 'lokaal bestuur' en de inhoudelijke vernieuwingen die gericht zijn op meer bestuurlijke en beleidsmatige efficiëntie van de lokale besturen.

De SERV wijst erop dat er ook bestuurlijke aspecten zijn verbonden aan een versterkt lokaal sociaal beleid op het terrein. Een belangrijk bestuurlijk instrument is bijvoorbeeld een lokale sociale agenda over de beleidsdomeinen heen. Ook begrotingsmatig moet het lokaal sociaal beleid een volwaardige plaats krijgen.

4 Gedragen sociale doelstellingen als startpunt

Het is belangrijk dat de lokale besturen voor hun analyse van lokale behoeften, voor het stellen van lokale sociale doelstellingen en voor de concrete uitwerking van het aanbod een draagvlak

¹ [Advies decreet lokaal bestuur, 4 april 2017](#)

² [Pact-2020; 31 mei 2011](#)

zoeken én vinden bij hun burgers enerzijds en bij (lokale en bovenlokale) actoren en aanbieders anderzijds.

In zijn advies over het decreet lokaal bestuur³ onderschrijft de SERV de doelstelling om het lokaal sociaal beleid te versterken en efficiënter te maken en vraagt dat dit ook inhoudelijk goed wordt ingevuld en ondersteund. Lokaal sociaal beleid moet breed en autonoom kunnen worden ingevuld en moet het aanbod van lokale sociale hulp- en dienstverlening maximaal afstemmen op de lokale noden en behoeften. Het moet oog hebben voor het welzijn van alle burgers, inzonderheid de zwakkeren van de samenleving. Het lokaal niveau is bovendien het best geplaatste beleidsniveau om sociaal beleid en armoedebestrijding te organiseren omdat het de lokale noden en de effectiviteit van de genomen maatregelen het best kan inschatten. Voorwaarde is wel dat er voldoende bestuurskracht en expertise aanwezig moet zijn.

De lokale besturen zullen in de toekomst meer dan ooit instaan voor het ontwikkelen én het regisseren van het lokaal sociaal beleid.

Het startpunt van een effectief lokaal sociaal beleid is het detecteren van de lokale behoeften en het bepalen van lokale sociale doelstellingen op basis daarvan. De lokale besturen kunnen zich hiervoor in eerste plaats beroepen op cijfermateriaal op lokaal niveau over het welzijn, tewerkstelling, armoede, gezondheid ... in hun gemeente of stad. Maar cijfers zeggen niet alles. Er is meer nodig.

Artikel 5 zet alvast in op betrokkenheid en inspraak van burgers en betrokkenheid van (boven)lokale actoren bij de voorbereiding, de monitoring en de bijsturing van het lokaal sociaal beleid.

De SERV kan het belang van deze betrokkenheid niet voldoende benadrukken. Bij de verdere concretisering van deze bepalingen moeten echter meer garanties ingebouwd worden zodat een breed draagvlak voor het lokaal sociaal beleid mogelijk wordt. Die garanties moeten gelden voor het effectief mee participeren van (kwetsbare) burgers en (boven)lokale actoren, maar ook voor het vertalen van hun bekommernissen, vragen en inzichten in de beleidsplanning. In dit verband wijst de SERV er in zijn advies lokaal bestuur ook op dat de opname van een luik 'beleid inzake burgerparticipatie' in de geïntegreerde beleidsplanning en -rapportering een goede garantie biedt om de autonome rol van de lokale besturen terzake te concretiseren

5 Garanderen van brede grondrechten is noodzakelijk

Het lokaal sociaal beleid moet de burger/klant/zorgvrager centraal zetten en daarom vol inzetten op een positieve en brede invulling van grondrechten, over verschillende beleidsdomeinen heen. Dit moet leiden tot een toegankelijk, betaalbaar en kwalitatief aanbod van sociale dienstverlening en het tegengaan van onderbescherming. Dat vraagt niet alleen om verbindingen tussen de beleidsdomeinen maar ook om afstemming tussen beleidsniveaus. De lokale besturen moeten tegelijk hun autonomie blijven uitspelen om lokaal de nodige beleidsaccenten te leggen op een manier die de grondrechten van de burgers helpt realiseren.

³ [Advies decreet lokaal bestuur, 4 april 2017](#)

Het decreet lokaal sociaal beleid verwijst naar de grondrechten die vervat zitten in artikel 23 en artikel 24 §3 van de Grondwet. De aangehaalde grondrechten gaan breder dan het WVG beleidsdomein en omvatten werk, sociale zekerheid, gezondheid, onderwijs, huisvesting, preventie, culturele en maatschappelijke ontplooiing en medische en juridische bijstand. Dit beleidsdomeinoverschrijdende karakter komt in de memorie van toelichting aan bod (bv. bij artikel 4: “beleidsdomeinen waar het lokaal bestuur mee voor verantwoordelijk is”) en ook met de verwijzing naar integraal en inclusief beleid wordt er gerefereerd naar de verantwoordelijkheid van de reguliere beleidsdomeinen om het doelgroepenbeleid mee te realiseren.

Een afstemming tussen lokale noden op al deze terreinen, de doelstellingen in het lokaal sociaal beleidsplan, de programmatie van bepaalde diensten en voorzieningen door de Vlaamse overheid en de sectorale bepalingen is cruciaal voor de slaagkansen van het lokaal sociaal beleid. Dit vergt een verbinding tussen de beleidsdomeinen waarin die grondrechten vervat zitten en een afstemming tussen meerdere beleidsniveaus. In de uitvoeringsbesluiten en in de sectorale bepalingen moet het effectief realiseren van deze verbindingen een belangrijk aandachtspunt zijn.

Om binnen dit algemene kader de burger/klant/zorgvrager centraal te kunnen stellen is de autonomie van de lokale besturen op het vlak van sociaal beleid zeer belangrijk. Een grotere lokale autonomie in het vaststellen van beleidsdoelstellingen en het bijhorende aanbod biedt kansen om beter in te spelen op de lokale behoefte en de draagkracht van de lokale overheid. Dit impliceert dat het gebruikte instrumentarium om doelstellingen en de ambities van het lokaal sociaal beleid om de grondrechten te waarborgen lokaal sterk verschillend kan zijn. Het doelstellingenkader zelf, namelijk de waarborg van grondrechten te garanderen, moet evenwel voor alle lokale besturen en hun burgers hetzelfde blijven. Daartoe moeten de nodige garanties ingebouwd worden.

6 Een coherent en laagdrempelig aanbod uitbouwen

Een coherent en laagdrempelig aanbod wordt uitgebouwd in partnerschap met lokale en bovenlokale actoren. Het is van belang dat lokale besturen op een duurzame manier de krachten bundelen met deze actoren, waarbij de burger centraal gesteld wordt.

Via het concept van vermaatschappelijking van de zorg moet er gewerkt worden aan de complementariteit en wisselwerking tussen informele en formele zorg, met bijzondere aandacht voor de precaire situatie van de informele zorg. De vermaatschappelijking van de zorg wordt als instrument naar voor geschoven om het lokaal sociaal beleid mee vorm te geven via een laagdrempelig aanbod. De raad interpreteert dit als een stimulans voor de lokale besturen om initiatieven en netwerken te faciliteren en ondersteunen die zich op het lokale niveau inzetten rond informele – en mantelzorg en meer algemeen vrijwillige inzet.

In een coherent laagdrempelig aanbod gaan informele en formele zorg hand in hand, in een sterke complementariteit en wisselwerking tussen beide zorgvormen. Dit betekent dat investeren in vermaatschappelijking en informele zorg moet samengaan met het versterken van het professionele zorg- en ondersteuningsaanbod. Dit houdt voor de SERV in dat (1) de overheid niet terugtreedt naar een systeem met een zwak uitgebouwde formele zorg en vanuit een besparingslogica zorg tracht af te wentelen op zijn burgers of op vrijwillige initiatieven en dat (2) de burgers hun zorg niet volledig afwentelen op de overheid en dat ze binnen de grenzen van hun (personele, sociale en financiële) mogelijkheden eigen verantwoordelijkheid en regie van hun

zorg blijven opnemen, zonder evenwel een te hoge druk op de schouders van mensen te leggen of mensen te culpabiliseren indien dit niet lukt. Vermaatschappelijking van de zorg impliceert immers dat de lokale en bovenlokale bestuursniveaus dit ook faciliteren.

In het kader van vermaatschappelijking van de zorg vestigt de SERV de aandacht op de grenzen aan mantelzorg zowel aan de zorgzijde als aan de economische zijde⁴. De ondersteuning van de mantelzorgers op lokaal en bovenlokaal niveau, onder andere bij de combinatie met arbeid, is belangrijk.

Er is ook duidelijkheid nodig over de verhouding tussen het Sociaal huis, het geïntegreerd breed onthaal en de huizen van het kind.

Het voorontwerp van decreet geeft alvast een aantal handvatten voor de lokale besturen om een toegankelijke hulpverlening uit te bouwen en te bestendigen. Men verwijst naar het Sociaal huis, het geïntegreerd breed onthaal en de huizen van het kind als fundamenten waarop het lokale aanbod verder opgebouwd kan worden. De SERV ziet in deze vermelding ook de (verdere) decretale verankering van deze initiatieven.

Ook hier zal de verdere operationalisering meer duidelijkheid moeten brengen over hoe het geïntegreerd breed onthaal uitgebouwd wordt, hoe het zich verhoudt tot het Sociaal Huis, wie welke verantwoordelijkheden draagt, over welke (gemeentelijke) middelen ze kunnen beschikken en hoe het onthaal uitgebouwd wordt rekening houdend met de lokale noden.

Het opbouwen van het breed onthaal en het behoeftegericht aanbod van lokale hulp- en dienstverlening gebeurt best van onder uit, vanuit de basis (bottom-up), in samenwerking en partnerschap met lokale en bovenlokale actoren.

7 Een participatieve regierol voor de lokale besturen

Een rolscheiding tussen regisseur en actor inzake lokaal sociaal beleid moet evolueren in de richting van een participatief regiemodel op basis van corporate governance-principes.

De lokale besturen krijgen de expliciete opdracht het aanbod aan lokale sociale hulp- en dienstverlening af te stemmen op de lokale behoefte, enerzijds via bevorderen van overleg en afstemming tussen lokale actoren maar anderzijds kan het bestuur ook zelf optreden als aanbieder.

De SERV benadrukt dat de rol van regisseur en de rol van actor van de lokale besturen in de lokale sociale hulp- en dienstverlening duidelijk gescheiden moeten zijn. Een dubbele rol - regisseur en actor - kan leiden tot situaties waarin de lokale besturen tegelijk rechter en partij zijn en onvoldoende objectief kunnen oordelen, bijvoorbeeld doordat de behoefte aan bijkomend aanbod in conflict komt met het criterium van complementariteit en complementariteit t.o.v. het bestaande lokale aanbod (bv. probleem van mogelijke concurrentie). In voorgaande adviezen van de SERV, bijvoorbeeld over de regierol van gemeenten inzake lokale sociale economie⁵, over

⁴ [Advies Vlaams mantelzorgplan 2016-2020, 20 september 2016](#)

⁵ [Advies regierol gemeenten lokale sociale economie, 14 september 2015](#)

de lokale diensteneconomie⁶ en over de opvang en vrije tijd van schoolkinderen⁷, waarschuwde de raad ook voor deze dubbele rol die lokale besturen innemen.

De memorie van toelichting geeft al een aantal aanzetten rond deze rolscheiding zoals transparantie rond beslissingen, controle door de gemeenteraad, bindende en niet-bindende adviezen, overleg met sociale partners. Dat zijn goede stappen, maar dit gaat niet ver genoeg.

De SERV vindt zelf het concept van een participatief regiemodel op basis van corporate governance-principes interessant, zoals dat in eerdere adviezen door de SAR WGG⁸ naar voor werd geschoven.

Een coherent kader voor klachten- en beroepsprocedures mag niet ontbreken in de (sectorale) uitvoeringsbesluiten. De betrokken lokale actoren moeten, met het oog op het tegengaan van belangenvermenging door het lokale bestuur, kunnen beschikken over procedures om beslissingen over het lokale aanbod of beslissingen die ingaan tegen de ontwikkelde beleidsdoelstellingen aan te kaarten.

8 Lokale besturen een diversiteitsbril aanmeten

Een breed en gedragen lokaal sociaal beleid impliceert een volgehouden focus op een diverse waaier aan doelgroepen. Dat start bij de bepaling van relevante doelgroepen (breed en heterogeen) maar gaat ook verder via het realiseren van de betrokkenheid en steun van die groepen, de uitbouw van een divers en laagdrempelig aanbod én de communicatie van het aanbod naar de betrokkenen toe.

Het decreet betreffende het lokaal sociaal beleid verduidelijkt de wijze waarop lokale besturen de toegang tot sociale grondrechten op lokaal niveau maximaal moeten proberen te verzekeren. In die zin heeft dit decreet dan ook een grote impact, direct en/of indirect, op verschillende kansengroepen en hun toegang tot lokale hulp- en dienstverlening. Drie elementen vragen hier bijzondere aandacht : de detectie van de noden van kansengroepen, het bepalen van een gepast zorg- en hulpverleningsaanbod en de communicatie over beleid en aanbod met de kansengroepen.

- Het decreet spoort in artikel 5 de lokale besturen alvast aan om betrokkenheid en inspraak van kwetsbare burgers te organiseren met methoden die ook afgestemd zijn op de doelgroep.

De doelgroep van het lokaal sociaal beleid is heterogeen samengesteld. Het is in eerste instantie aangewezen om in de memorie van toelichting naast de meest evidente kwetsbare groepen ook doelgroepen van het lokaal sociaal beleid te vermelden die minder gekend zijn. De raad denkt daarbij, zonder exhaustief te zijn, aan mensen zonder papieren, recent erkende vluchtelingen, (ex-)gedetineerden, Rom-zigeuners, allochtone mantelzorgers, (de-) radicaliserende jongeren ... Een uitgebreidere lijst werkt sensibiliserend voor de lokale besturen om verder te kijken dan de evidente gesprekspartners en actoren om het lokaal sociaal beleid vorm te geven en uit te voeren.

⁶ [Advies lokale diensteneconomie, 29 april 2013](#)

⁷ [Advies conceptnota opvang en vrije tijd schoolkinderen, 12 oktober 2015](#)

⁸ [Advies conceptnota buitenschoolse kinderopvang, 1 oktober 2015](#)

Het zal in het verlengde daarvan zeker geen eenvoudige opdracht zijn om de verschillende doelgroepen te betrekken bij de beleidsontwikkeling. Sommige groepen kunnen immers als groep bereikt worden via een lokale actor of het lokaal en bovenlokaal georganiseerd middenveld. Andere doelgroepen zijn, als gevolg van hun complexe problematiek, niet of veel minder georganiseerd. Inspraak en participatie organiseren van de homogene doelgroep zal een diverse set aan participatiemethodieken en creativiteit vergen van de lokale besturen.

- De diversiteit van het doelpubliek moet ook een weerspiegeling vinden in het aanbod, met een maximale toegankelijkheid van de hulp- en dienstverlening. Het aanbod moet laagdrempelig en nabij zijn en iedereen moet mee de regie over het eigen traject kunnen blijven voeren.
- De SERV vraagt de lokale besturen om gepaste aandacht te (blijven) geven aan een volgehouden en gediversifieerde communicatie over het lokaal sociaal beleid en de zorg en diensten die in dat kader aangeboden worden. Als inspirerend voorbeeld verwijst de raad naar het communicatiedraaiboek dat werd opgesteld binnen het project “Aangepaste communicatie naar sociaal zwakke groepen” (<http://www.communicerenmetarmen.be/>).

9 Enkele punctuele opmerkingen

In artikel 3 van het decreet wordt er geen omschrijving gegeven van het Sociaal Huis en van de Huizen van het kind.

Ook in de memorie van toelichting staat bij artikel 3 nog een foutieve verwijzing: “In 9° wordt het begrip “vermaatschappelijking van de lokale sociale hulp- en dienstverlening” gedefinieerd.” Dit moet 8° zijn.

In artikel 10 en 11 van het voorontwerp van decreet wordt verwezen naar de bepalingen over het geïntegreerd breed onthaal in artikel 10, tweede lid, 2°. Deze verwijzing is niet correct. De verwijzing moet refereren naar artikel 9, derde lid.